

hver Gang de købe Petroleum eller Kaffe, eller hvad det nu maatte være, borge ikke for, at denne Forberedelse bliver af den Natur, at det kommer Venstre eller Demokratiet i det hele til gode, naar vi endelig komme til Behandling af de nye Skattepaalæg, som ere under Forberedelse.

Jeg skal i øvrigt gerne erkende, at den finansielle Stilling er overordentlig vanskelig, og at den selvfølgelig bereder overordentlig store Vanskeligheder saavel for den nuværende som for enhver som helst Regering. Men jeg tror ikke, det er berettiget, naar Regeringen og ogsaa det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) ville lægge hele Ansvaret i saa Henseende over paa de tidligere Finansministre og de tidligere Regeringer. Som allerede det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i Gaar gjorde opmærksom paa, have i hvert Fald de af de ærede Ministre, der have siddet som Medlemmer af Tinget, inden de bleve Ministre, deres Part af Ansvaret for de store Udgifter, der have forvoldt, at Statskassens Stilling er saa ugunstig, som den er i Øjeblikket, og det gælder da, som ogsaa anført i Gaar, først og fremmest Lønningslovene.

Jeg vil gøre et Par smaa Bemærkninger om Lønningslovene, men forinden vil jeg sige baade til den højtærede Finansminister, som nævnede det ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget, og ogsaa til det ærede Medlem fra Holbæk, at det eneste Omraade, som de ikke have Ret til at fremdrage mod den tidligere Regering og de tidligere Regeringspartier, er Militærudgifterne. De have søgt at give det Udseende af, at det er Militærudgifterne, der ere Skyld i i hvert Fald en stor Del af den finansielle Misère. Det ærede Medlem fra Holbæk sagde i Gaar, at det, der i Forvejen var en Vanskelighed, var ved Militærlovene blevet til en Misère. Men det er ikke rigtigt; Militærlovene ere, om jeg saa maa sige, det eneste Omraade, hvor der er tilvejebragt fuld Dækning for den forøgede Udgift. Og det er i denne Forbindelse værd at mærke sig, at da vi f. Eks. havde Lønningslovene til Behandling, var det de Herrer fra den Side, der vare imod, at man søgte at skaffe en ganske vist ringe, men dog delvis Dækning for de da foreslaaede Udgifter ved højere Takster paa Jernbanerne, hvad der var en ikke ringe Forhandling om. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, ærede Medlemmer, som sad i Tinget den Gang, ville sikkert erindre, at netop den Tale, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds

sigtede til i Gaar og til Dels citerede, af den højtærede Konseilspræsident gav Udtryk for, at der ingen Anledning var til at gaa til de Takstforhøjelser, som vare foreslaaede, Statskassen var saa gunstigt stillet, at den godt kunde have baaret Lønningslovenes forøgede Udgifter uden det.

Men jeg vil, som sagt, gerne gøre nogle Bemærkninger om Lønningslovene. Jeg tror, at man har givet Lønningslovene Skyld for mere, end der med Rette tilkommer dem, og jeg tror, at man i den Henseende har gjort afdøde Finansminister Vilhelm Lassen Uret, naar man halvvejs har villet lægge over paa hans Skuldre Ansvaret for, at Statskassen nu sidder i det, som den gør, og navnlig der henviser til de Lønningslove, som han havde Æren af baade at forelægge og faa gennemførte, tør jeg vel sige.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa, hvorledes Lønningslovene i det hele virke og have virket, men jeg vil for den Dels Vedkommende, der gaar ind under Trafikministeriet — det har ret naturligt min specielle Kærlighed — gøre opmærksom paa, at man i alt for høj Grad her lægger Skylden for det daarlige Resultat over paa Lønningslovene. Det har interesseret mig at foretage en Undersøgelse af, hvordan Forholdet vilde have været for Jernbanevæsenets Vedkommende, hvis vi ikke havde faaet Lønningslovene. Jeg skal ikke nævne mange Tal, men blot gøre opmærksom paa, at foretager man en Opgørelse gaaende ud paa, hvordan Statsbanernes Overskud vilde have været, hvis vi ikke havde haft Lønningslovene og selvfølgelig heller ikke de forøgede Takster, saa viser det sig, at der vilde der have været et Overskud paa 5,430,000 Kr. mod nu 2,841,000. Men saa skulde der af disse ca. 5 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Overskud være udbetalt Tantieme efter de gamle Regler, og saa komme vi saa langt ned alligevel, at der kun vilde være blevet tilbage et Overskud paa 4,900,000 Kr., og det vilde have været saadant noget som knapt nok 2 pCt. af den Kapital, der er anbragt i Statsbanerne. Det vil altsaa ses, at selv om vi ikke havde haft Lønningslovene, vilde Udbyttet af Statsbanerne ikke desto mindre have været under, hvad vi vare gaaede ud fra, at det skulde være blevet. Som sagt, jeg tror, at man i noget for høj Grad lægger Skylden for de daarlige finansielle Forhold over paa Lønningslovene, og specielt gælder det for den Del af Lønningslovene, som jeg særlig har interesseret mig for og beskæftiget mig med, den Del, der vedrører Statsbanerne.